

Tolstoi, Manitoba is het plaatsje waar John is geboren op 22 augustus 1922.

(Tolstoi werd in de jaren 1890 gesticht door Oekraïense immigranten en was een van de eerste Oekraïense nederzettingen in West-Canada).

Peter, de vader van John, was in Oekraïne geboren, John's moeder, meisjesnaam Olynkyk, was Oostenrijkse van geboorte.

Bij de Prairie Census van 1926 (volkstelling) werd de familienaam nog geschreven als Syryda. John wordt vermeld als 4-jarige, zijn zus Nettie als 2-jarige.

Volgens informatie uit 2001, van John's jongste broer Nestor, waren er vier kinderen. De derde zoon moet dan William geheten hebben.

Volgens de gegevens van 1926 is de familie Grieks Katholiek, is de voertaal officieel Engels, maar het Oekraïens wordt ook goed onderhouden zoals John ook aangeeft bij het aanmelden bij het leger. Hij meldt ook dat hij Rooms Katholiek is.

De familie beheert een kleine boerderij. John heeft de lagere school afgemaakt en gaat werken in de mijnbouw. John meldt zich aan voor het leger op 10 december 1941. Zijn broer Nestor meent in 2001, dat John, volgens zijn moeder, te jong zou zijn geweest voor het leger.

Wettelijk was John met zijn 19 jaar oud genoeg om te tekenen.

Zijn keuringsrapport geeft weinig bijzonderheden; bruine haren en ogen, 1,75 m groot en licht gebouwd, hij weegt amper 65 kg.

Tolstoi School

De eerste plaatsing van John is bij het District Depot in Toronto. Meteen in het nieuwe jaar gaat hij naar het Infanterie Trainings Centrum van Camp Borden, Ontario. Daar is John twee maanden, want op 11 maart 1942 wordt hij bijgeschreven in het trainingscentrum van de Royal Canadian Engineers (RCE) in Petawawa, Ontario.

Begin april 1942 wordt John al geplaatst bij het 8ste Field Squadron van de RCE en verhuist hij naar Debert, Nova Scotia.

Ter verduidelijking:

In de jaren veertig was Debert, Nova Scotia, omgevormd tot een belangrijk militair centrum. Camp Debert diende als het trainings- en verzamelpunt van het Canadese leger, ter grootte van een divisie (ca 15000 manschappen), voor troepen die naar Europa werden gestuurd.

Met de overplaatsing naar het Verenigd Koninkrijk voor de boeg krijgt John per 18 mei 1942 inschepingsverlof.

In de informatie die John's broer Nestor in 2001 deelde staat dat hij dit verlof thuis heeft doorgebracht. Nestor noemt het een 'familiereünie'.

John vertrekt op 1 juni 1942 naar het Verenigd Koninkrijk. Hier begint John met 7 dagen 'Confined to Barracks' (binnen blijven) en 12 dagen soldij worden gekort. De reden: zijn inschepingsverlof heeft hij op eigen houtje verlengd.

In september krijgt hij officieel vier dagen verlof.

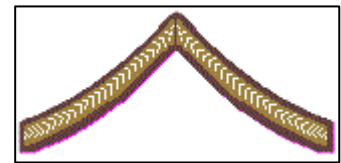
In oktober 1942 is John een week toegevoegd aan Canadian Ordnance Reinforcement Unit. Een administratieve eenheid, die verantwoordelijk is voor alle materieel dat de troepen nodig hebben. De reden is dat hij een specifieke training krijgt.

John's dossier maakt dan een paar grote tijdsprongen. Een week verlof in november 1942 en nog een week in februari 1943.

Zijn soldij wordt verhoogd naar \$1,50 per dag.

Begin december 1943 wordt John ingeschreven bij de 26ste TTS. (Technical Training School) Bij terugkomst wordt vermeld dat hij zich gekwalificeerd heeft als 'Schoenhersteller, klasse C'.

Dan springt de tijdlijn naar 15 juni 1944, wanneer het John toegestaan wordt de 'Good Conduct Badge' op zijn mouw te dragen.

Dan komt de realiteit van het slagveld voor John: op 23 juli 1944 landt hij in Normandië. Nog steeds ingedeeld bij het 8ste Field Regiment RCE.

Puinruimen bij Caen in Frankrijk begin augustus; bruggen slaan over de rivier de Somme begin september 1944, John maakt het allemaal mee.

Bij het bruggen slaan over het Leopoldkanaal in België op 13 oktober 1944 raakt hij gewond en met hem zeven anderen.

John heeft een schotwond in zijn linkerschouder. Hij wordt opgenomen in No. 12 Canadian General Hospital in Brugge. Op 4 november volgt ontslag uit het hospitaal. Hij wordt weer opgenomen in de sterkte van het 8ste Field Squadron RCE. De eenheid is dan in de buurt van Steenbergen, Noord-Brabant.

Begin december 1944 is het hele Squadron in de regio 's-Hertogenbosch. De, voor de Engineers, relatief rustige wintermaanden 1944/1945, worden doorgebracht in Zuid-Nederland en gebruikt voor aanvulling van materieel, manschappen en het testen van nieuw materieel.

Het Kerstdiner wordt, volgens een dagboek van een lid het Squadron, in een hal in Schijndel geserveerd.

Daarna volgt enige tijd 'rust' in de buurt van Breda.

Eind januari 1945 worden het 8ste Field Squadron ingezet bij de verovering van Kapelsche Veer.

Het Rijnland offensief, bedoeld om de vijand terug te dringen tot achter de Rijn, wordt op 8 februari 1945 ingezet met Operatie Veritable.

Ook het 8ste Field Squadron RCE komt in actie. Kleef, Hochwald, Sonsbeck zijn de plaatsen die gemerkt staan in hun verslagen.

Het 8ste krijgt half maart 1945 een paar weken rust en wordt ondergebracht in de buurt van Tilburg.

Eind maart 1945 verplaatst de hele troep weer naar de omgeving van Kleef.

Genie soldaten van de Royal Canadian Engineers leggen het dek op de Blackfriars Bridge over de Rijn bij Rees, Duitsland op 30 maart 1945. Fotobibliotheek en Archieven Canada

De planning is dat ze een brug gaan maken over de Rijn bij Emmerich.

De voorbereidende werken worden verstoord door vijandelijk vuur.

Om geen dagen te verspillen steekt op 1 april 1945 de Divisie, inclusief het 8ste Field Squadron, bij Rees de Rijn over door gebruik te maken van de Blackfriars Brug.

Na de Rijnoversteek wordt de koers van de Canadese opmars verlegd.

Op 2 april 1945 trekt de eenheid de Duits-Nederlandse grens over, de bestemming die ze op hebben gekregen is Ruurlo.

Onderweg wijzigt hun taak en wordt hun bestemming veranderd.

De nieuwe opdracht wordt: maak een oversteek over het Twentekanaal ten zuiden van Delden.

Ze slagen hierin maar het Squadron krijgt daar veel te verduren.

Een voorbeeld:

Een fiets die in de berm ligt blijkt geboobytrapped te zijn.

Delden, April 1945

(Een **boobytrap** of valstrikmijn is een geïmproviseerd wapen dat net als een landmijn verborgen geplaatst wordt om door het slachtoffer te worden geactiveerd)

Hoe het explosief geactiveerd wordt is niet duidelijk, wel duidelijk is dat er zeventien Engineers gewond raken.

Ook raken bij Delden twee Engineers gewond bij een jeep ongeluk, twee krijgen een ongeval met hun motor en één man raakt bekneld tussen twee auto's.

John Serada, maakt de brugleggingen en de mijnopruiming niet van 'dichtbij' mee. Als 'Schoenhersteller' is hij ingedeeld bij de Stafcompagnie.

Na de oversteek bij Delden wordt de opmars van het squadron voortgezet, via Almelo en Meppen. Om ongeveer 18.00 uur op 9 april 1945 komen de Engineers aan in Sögel, Duitsland.

Het hoofdkwartier van het 8ste Field Squadron, met de stafcompagnie en een verbindingsseenheid, wordt gevestigd iets ten noorden van Sögel bij een verzameling gebouwen en een kruispunt van wegen.

Het cursief gedrukte hierna komt uit een ooggetuigenverslag van een lid van het 8ste Field Squadron RCE.

*"Op 10 april 1945 even na 08.00 uur klonk er geweervuur.
Gehinderd door dichte mist en gewend aan het geluid van vuurwapens, kwam er geen adequate reactie van onze kant.
Toen we beseften dat we werden aangevallen, slaagden slechts ongeveer twintig man erin snel dekking te zoeken en posities in te nemen.
Iedereen, ongeacht rang of functie, die een wapen kon hanteren kwam in actie.*

Ongeveer 20 Duitsers en een aantal sluipschutters proberen het hoofdkwartier uit te schakelen.

De Engineers slagen erin de vijand op een afstand te houden tot twee tanks te hulp komen.
Dan is de strijd snel gestreden.

De balans wordt opgemaakt.
De commandant is gewond, zijn plaatvervanger is gesneuveld.
Drie andere Engineers zijn ook dodelijk getroffen.

Sherman tanks in Sögel. Original photo.
Archive of the Municipality of Sögel.

Verder telt men nog drie gewonden, waaronder Sapper John Serada.
John overlijdt nog dezelfde dag aan zijn verwondingen.

John krijgt een tijdelijk graf in Almelo, waarschijnlijk is hij via het 6^e Field Dressing Station (1ste hulppost) in Meppen nog doorgestuurd naar het hospitaal in Almelo.
Helaas kan men daar voor hem niets meer doen, 10 april 1945 wordt officieel de dag van zijn overlijden.

Later wordt hij overgebracht naar de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten.
De grafreferentie is: Plot 3, Rij C, Graf 16.

Zijn grafsteen heeft een extra tekst:

**Here lies the body of John
May he rest in peace.
Ever remembered
By his loving family.**

Toegekend worden hem:

De 1939-1945 Star; de France-Germany Star, de Defence Medal, de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met Gesp.

De toekenning en het opsturen van de medailles krijgt nog een staartje.
In het dossier van John zit een aantekening van 5 november 1949.

De medailles konden niet bezorgd worden, of ze zijn geweigerd.
In ieder geval zijn ze teruggekomen en zijn weer op voorraad gelegd.

In 1995 wordt een meer in Manitoba naar hem vernoemd: **Serada Lake**.

Ter verduidelijking:

In 1945 startte de Geographical Names Board of Canada een programma om voorheen onofficieel benoemde locaties te vernoemen naar slachtoffers van alle drie de takken van de Canadese strijdkrachten.

Met ongeveer 100.000 meren, waarvan de meeste naamloos, is Manitoba een enthousiaste medewerker aan het programma. In 1995 werd het project afgerond om de ongeveer 4.000 Manitoba-slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog te herdenken door meren, eilanden en baaien naar hen te vernoemen.

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives, www.myheritage.nl